

Р-3567 Опис 1 Спр. 233
ДЕРЖАВНИЙ АРХІВ 6
Тернопільської області

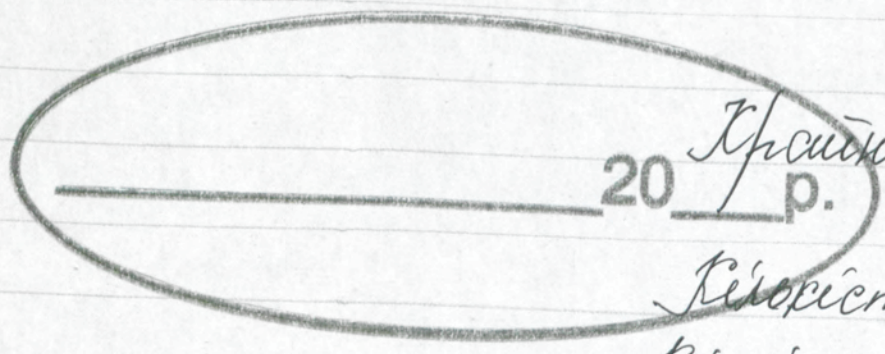
Архів з бідоку.
Чортківсько-Бережанська округа ОУНР

ПАПКА

для 233

паперів

[Примірник] журналу для
молоді «Ми друзі» (т. 2)
за 1947р.

Хрестоматія дати: 1947р.
20 р.

Кількість аркушів: 18
Кількість документів: 1.
Зберігати: постійно

ДЕРЖАВНИЙ АРХІВ 6
Тернопільської області
Р-3567 1 233
Фонд Опис Справа

Воля народам! Воля жиди!²
За українську Самостійну
Соборну Державу!

ЮНІ
ДАВІ

ЖУРНАЛ ЛЯ МОЛОДІ

№ 4.2. - 1947 № 1

Український народ є великим. Він належить до найбільших народів Європи. Українців в цілому світі було перед другою світовою війною близько 50 мільйонів, з того понад 40 мільйонів на етнопатристичних українських землях, 2 мільйони 500 тисяч в українських областях Азії (Зелений і Сірий Клин), в різних частинах СРСР біля 2 мільйонів, в Америці 1 мільйон 500 тисяч, близько 1 мільйон в Західній Європі решта в інших частинах світа.

Друга світова війна принесла великі зміни в розміщенні і кількості українців. Німеччини наші землі, більшовики змусили сотки тисяч найбільш свідомих українців утікати з рідних земель. В Західну Європу втікло знову біля пів мільйона українців, т.зв. "переміщених осіб", які воліють сьогодні жити далеко на чужині в емігрантських землях, чим на своїй рідній землі в сталінському "раю". Мільйони українців запероторив Кат Сталін у холодні сибірські тайги, заморив

у авіаційних бомбах знищив в облавах. Мільярд мільонів знищив на "переводів" у загарбницькій війні за Україну з таким, як сам, злодеєм Гітлером. В 1946-47 рр., не зважаючи на недорід, більшовицькі загарбники стягнули з України такі хлібоздачі, що це спричинило масовий голод і смерть невих соток тисяч українців.

Не дивлячись на знищення, які носе українському народові більшовицький лад, наш народ все ж таки є одним з найбільших і найжиттєвіших народів Європи. Українців а майже вдвоє більше від поляків і майже стільки, до усіх слов'ян у світі (носа москалями) разом узятих.

Українці творять в сім'ї слов'янських народів окремий тип, споріднений з південно-слов'янською (адрійською) расою. До цієї раси належать серби, хорвати, словінці, чехи і словаки. Українці є переважно високі зростом, круглолобі, з темнов'яскравими очима і волоссям, з овальним обличчям, вузьким

і рівним носом.

Москалі належать дві групи низьких ростом, яснволосих і менше круглоголовик. Цим вони виявляють у своїй крові дуже багато мосла-в'янських приміток.

Важачи, однак, дати якусь підставу своїм намаганням - пограбувати і поневолити український народ, москалі придумали теорію про спорідненість українського народу з російським. Вони вважають себе "старшими братами" українського народу і, як такі, присвоюють собі право "опіки" над нами. В дійсності москаді не є ні братами нашими, ні, тим більше, старшими, а "опіка" їхня є нашим визиском і грабунком.

Українці є одним з фізично найкращих і найсильніших народів у цілому світі. Московські імперіалісти знають різними способами наш народ фізично. В тій цілі грабуєть в народу всі херчеві засоби, не лишаючи йому навіть на злиденний прожиток. В наслідок голоду і недоїдання багато людей гине, а

Ще більше хворують і в слабосилями. Фізично ослаблюють наш народ також надмірною працею (стахановщина, соцзмагання) і тяжкою працею жінок та дітей. Жінок примушують важко працювати, щоб ослаблювати здоров'я їх самих і майбутніх нащадків, яких ці жінки мають привести на світ. Знову ж діти від важкої праці в зав'язлі і слабосилі та зле ростуть.

Засобом фізичного нищення нашого народу є також алкоголь і венеричні недуги. Большевики дають нашому народові багато горілки, щоб алкоголем затьмарити ясний погляд на світ, ослабити наше здоров'я і характер. Венеричними недугами большевики заражують молодих жінок-дівчат. Така хвора жінка є неможлива родити дітей. Коли і родяться від такої матері діти, то вони вже також заражені. В третій стадії венеричної недуги - сифілісу тіло людини гине, відпадає від костей і людина гине.

Ці і багато інших засобів фізичного нищення нашого народу, боль-

Великі примієть на те, щоб, обидва нас, легше над нами виступити.

Не тільки фізично більшовицькі видають українців, вони викривляють також нашу духовність.

Від найдавніших часів українці відзначаються своєю волею, чесністю, вірністю, чесністю і привертливостю. Ці духовні примієти нашого народу більшовицькі хочуть викорити. Вони виховують наш народ на донощиків, сексотів, лакеїв, підлабузників і яничарів. Вихована в такому дусі молодь, стане кікчемними рабами більшовизму і зрадниками рідного народу.

За існування нашого народу, за фізичне і духовне здоров'я його введе сьогодні боротьбу з більшовицькими ОУН і УНА.

Коли дороге для Тебе майбутнє українського народу, коли хочеш, щоб він був сильним і великим - допомагай цій боротьбі. Готовся сам у майбутньому стати учасником цієї боротьби! Веди боротьбу з більшовицькими засобами нищення нашого народу. Не кури, не пий аль-

оголю, зберігати високу позову мову, - шанувати своє здоров'я і розвивати свої сили для остаточної розправи з російсько-більшевицькими вбивцями.

ЧОМУ МИ НАЗИВАЄМОСЯ УКРАЇНЦЯМИ

Національно ми означаємо себе українцями, бо так себе означували і називали наші предки. Ще давніше називали себе наші предки русинами, а нашу батьківщину - Русь. Що ж було причиною, що наші діди та прадіди замінили нашу національну назву русин на українець, а Русь на Україну?

Нашу назву русин - Русь вкрали наші північні сусіди москалі - москвини, бо хотіли враз із назвою загартувати нашу землю з усіма її багатствами і поневолити таким робом наш народ. Московські загартовники твердили, що ми і вони - це рідні брати лише вони (москалі) нібито старші і тому називають себе великоросами (Великоросія),

а ми, ніби то, молодші є малоросами (малоросія). Подібно, як московсько-великорускі імперіялісти пізніше східно-українські землі називали Малоросія, польські імперіялісти загрозливі західно-українські землі називали Макопольськи.

Наш народ, якимених нам силос ворожих назв цурався і ніколи їх не вживав. З революцією 1918 р. наш народ скинув з себе московську царську неволю і відтоді раз назавжди вирікся назви Малорос, ганебно і насильно нам накинудуваної москалями-імперіялістами. Український народ створив в 1918р. самостійну державу і назвав її Українська Народна Республіка (УНР), а нашу батьківщину - землю Україна. Себе називає наш народ українцями. Цієї ж назви для нашого національного означення вживає сьогодні цілий світ.

Хоча російсько-большевицькі імперіялісти знищили нашу державу, не змогли накинати українському народові стару ганебну назву

малоросів. Вони мусять визнати за нами назву українець - Українці, одначе вони, на зразок царських імперіялістів, які вживали спільної для себе і для нас назви русский, вживають тепер також спільної і все менш ганебної назви для нас - советський (радянський). Нашу землю називають вже Україна, але советська (радянська). Нас називають советськими українцями - цебто російськими українцями. Московські імперіялісти навіть висловлюються про нас - "наш український народ", немочи на думці українців як свій колоніальний народ, що є їх власністю. Україна по-їхньому - це їхня колонія, де нею заряджує тепер єврей Каганович (тесть Сталіна), перший секретар ЦК КП/С/У, другий секретар ЦК КП/С/У росіянин Патріщев і зведений добре Україні москаль Микитка Хрущов, що є тепер головою т.зв. "уряду" УРСР.

Назва українець - Україна є стара. Її вживав народ побіч назви Русь від найдавніших часів.

4
J

Ми називаємо себе українцями, але
суть українця не заключається в
самій назві. Суть кожного укра-
їнця є його українська духовність,
до її втворив наш народ на про-
тязі століть історії у зв'язках
своєї рідної культури (побути, піс-
ні, літературі, науці і т.д.). Суть
українця є те, що він себе укра-
їнцем почуває і до української на-
ціональної спільності себе зарахо-
вує. Це внутрішнє особисте почут-
тя взаємної приналежності людей,
що мають спільні такі чи інші за-
гальні національні прикмети, є най-
суттєвішим моментом у понятті на-
роду. Поняття народу вимагає, що
кожна одиниця належала до нього
всюди з тілом і душею. Як додати
це, що повне особисте почуття про
приналежність до даного народу
рішає також уродження - кість від
кості і кров від крові - то народ
не є механічною сумою одиниць, як
твердять деякі прихильники т.зв.
атомістичної теорії нації (соці-
алісти, комуністи), а є органічною
духовно-творчою збірною одиницею.

Народ, до в нього зродилася охота жити вивсним самостійним життям - це нація. Вона - це вже такий народ, що шукає для себе форми, у якій міг би жити вільним, незалежним життям, творити для себе і своїх майбутніх поколінь духові і матеріальні цінності. Ми, українці є якимсь таким народом-нацією, що творить багатства матеріальної та духовної культури, має хотіння жити самостійним вільним життям, веде боротьбу за створення для себе форми, що в ній міг би користуватися повною, необмеженою волею, - цебто Української Самостійної Соборної Держави (УССД).

Кожний, хто називає і почуває себе українцем, мусять стати учасником великої всеобіймаючої революційно-визвольної боротьби за УССД - єдиною формою для життя нації, що є гарантією життя і повного всебічного розвитку її.

ПРЕКЛАЗКА:

Советська власть не дасть!

ЛІС - "ВИЗВОЛИТЕЛЬ"

(байка)

У степах бурлих, волючих
Над Дніпром широким,
Там Орлиця гніздо звиде
На дубі високому.

Гніздо звича та вивела

Орлят молоденьких. -

Доглядала їх, нестигла

Так, як кожна мамка.

А орлята виростили

І в небо поглядали,

Але, що злетіти в нього,

Були ще не мали.

От тоді то біда сталась

У рохні смілих. -

Стризець в стелу блукав зрана

І Орлицю підстрілив.

Впала біда з високості

І ледве-ледве діла...

Аж наднесло на те місце

Злодіяку Лиса.

Ухопив Орлицю в зуби

Та у ліс волочить,

А Орлиця, як же мати,

Стогне та голосить:

Звіточки мої маленькі,
Орлята кохані,
Хто ж то вас тепер, сирітки,
Без мене догляне?"

А те чує Лис Жикита
Та й під ус сміється.—
І до діточок коханих
Він ще добереться!

Заводяк має Лис Орляцю
В ліси непрохідні
Та вертається чимокорше
по сиріток бідних.

А сирітки, налякавшись
Плачем, криком неньки,
У гнізді докучи збились
Та й сидять тихенько.

Бачить Лис, що так звисоки
Орлят не дістати,
Камельнув в кулак і стиха
Почав промовляти:

Зростаєте, мої ребята,

Орлята маленькі,

Дядько ваш приніс вам привіт

Від вашої неньки.

Ваша мама враз зі мною,

Своїм старшим братом,

Будувати хоче спільно

Нову, крашу хату.

І мене суди прислала,
Щоби вас забрати
І в мамов в спільній хаті
Навік вас "сдвати".

Ще наказувала мамі
Швидко поспімати,
Бо стрілець вас тут заглянув
І може постріляти!..."

Раптом десь в глибокій небі
Клекіт Орла вчувся.

Лис-вукета урвав мону
І з-під гнізда метнувся.

Вискавкою з неба вдарив
Орел на Вукетку,

Гострим дзьобом, пазурами
Скінчав його швидко.

Потім в ліс вибнув цосили
Своїми слідями

І лехь живу в "спіці братній"
Знайшов Орлів маму.

І првнїс він іздалека
Живої водикі,

Повернув адорон'я нем
І життя Орлиці.

Врятував Орел від Лиса
Орлину родину.

- - -

Чи ж не так ОУН рятує
Від Москви Україну?

(В цій байці на прикладі з життя звірят змальовано сучасну історію українського народу. Орляця-мати - це Україна. Її діти-орлята - українці. Лис-Микита - Микита Хрущов - уосіблення російського народу, який скористав з хвиливого нашого ослаблення, загарбав силою Україну і хитрошми хоче повернути українців. Молодий Орел - це Організація Українських Націоналістів, яка б'ється з російсько-большевицькими загарбниками за волю України і на руїнах большевицької імперії побудує Українську Самостійну Соборну Державу. Вивчи цю байку напам'ять. Переповідай її тим, що її де не чули.)

ЗЛОБУВАЛКО ВЕРХО

Московсько-большевицькі бандити силою загарбали наші землі. Перед добре озброєними большевицькими свиндами в 1918-20 рр. не могао встояти наше військо, якого було обмаль і яке не було як слід

зabezпeчeнo збopoю в ануціісeю.
В 1939 і 1944 рр. Бoльшeвнкн,
внкoрнoтoвyвчн зноу снoвн
збopoю, двнчі нaс "внзвoлнлн", пeр-
шн рaз вїд пoлaкїв, дpyгнй рaз
вїд нїмцїв. І цнмн рaзaмн мн нe
змoглн дaтн грaбїннквн вaлeжнo-
гo вїдлoрy тoмy, нo бyлн бeз збopoї.
Збopoю нaм дoвoднлoсeя здoбyвaтн з
вeлнкнм тpyдoм, a з цьoгo кoрнc-
тaв вoрoг і зaкрїплeвaнeя нa нa-
ннх зeмлнх. Пoнeвoлнмнн укрaїн-
ськнй нaрoд снлoк свoєї збopoї,
Бoльшeвнкн трнмaєть нннї в пoслy-
сї і внзвoлнєть нaс зноу з тoмy,
щo збopoя в ннх, a мн - бeззбopoннї.
5-10 Бoльшeвнцькнх Сaнднтїв зї жнжє
збopoю в рyкaх гoспoдaрнєть нннї
y цїлoмy сeлї, лкe склaдaєтьсeя з
тнcлчї і бїльшe oсїo. Зeннї і нa
свoї "внбoрн" нaс гoннєть, і aрeст-
тyєть нaс, і внвoзєть нe Снбїр, і
мaйнo нaшe грaбyєть і трнмaєть,
ycїх в пoстїєнoмy стрeхy тoмy, щo
мaєть збopoю. Тaжкo сьoгoднї бeз-
збopoннoмy. Днї мaйнa свoгo, aнї
свoєї лoдї і жнттє свoєгo вїд
злoдєг вїн нe мaє чнм зaхвoтнтн.

Визвавши на власній шкурі силу і вартість зброї, ми навчилися її цінити, навчилися її здобувати, переховувати і вивести проти наших ворогів. Коли б не зброта від німців і більшовиків зброю, то наші визвольні організації ОУН і УПА не мали б жодної сили і не могли б успішно боротися з ворогом. Зброю здобували наші повстанці в боях з ворогом самі або користуються тією, яку підібрали під час переходу фронтів по селах і містах наші люди. Дуже часто велику допомогу в здобуванні зброї надають повстанцям їхні друзі - молоді хлопці і дівчата.

Малый "Вир" за час переходу фронту весною 1944 р. сам один здобув кілька автоматів, кілька-надцять криків, один кулемет і багато амуніції. Крім того, він здобував багато зброї спільно з українськими повстанцями.

Одного разу, в час масового відступу Червоної Армії, "Вир" розвідав, що до крайньої хати того села, куди його повстанці вислали на

розвідку, зайшло троє військових. У цивільному одязі "Вир" зайшов у хату і розвідав, що це було два сержанти і лейтенант військ мимі з г. зв. "Заградітельного Стрелу". Всі троє мали автомати ППС, а лейтенант мав ще й пістоль. Про це "Вир" негайно зголосив повстанцям. Ні ризику таких "гостей" не відустити з села. Большевиків рішили взяти підступом. Треба несподівувати, що ті енкаведівські гади - це досить сильний і підлий ворог і їх не так то легко захопити. Але повстанці придумали спосіб.

"Вир" розказав командирові Р., що двох Большевиків слідять за столом і вечеряють, поклавши автомати на лавці, а один сидить біля дверей з відтягненим автоматом та береже, часто поглядаючи в вікно на ліс і виходячи надвір.

-- Нічого, хай дивяться на ліс, а ми зійдемо поза будинок від села, - сказав вдоволено Р. і дав "Вирові" завдання.

"Вир", відпочи відпочи, мав зайти до енкаведистів та їх зловляку-

рати. Основне його завдання було сидіти нехалеко вартового і, коли повстанці вскочать у хату, кинутись на нього, вхопити за автомат і не дати йому вистріляти. В той час два повстанці мали справитися з іншими.

Взявши в кишеню пляшку горілки, про яку перед тим більшовики у "Вира" питали, він зайшов до енкаведистів. Вони це сиділи біля стола. Зраділи горілкою і почали її хлестати. "Вир" підсів до того, що вартував та почав гнути різні теревені.

Через короткий час у сінях почувся легкий стукіт. "Вир" насто-рожився. Раптом із Грюкотом відкрився двері і в хату вскочили з навізеними автоматами два повстанці. "Вир" всією силою кинувся на вартового та вхопив за автомат. Той пробував вирвати автомат від "Вира", але цей усім тілом лезав на зброю, а лівим руком сягнув в кишеню по наганя. Більшовики не хотіли здаватися, а лейтенант успі-ді вхопити за пістоля. Сінях од-

на довга черга з автомата, вудена повстанцем зтихомирива навіки обох більшовиків. Із третім, тимчасом, справився малий "Вир" сам. Пострілом з нагана в живіт він поклав свого протинника. Повстанці згобули гарну зброю та важні цанери і з перемогою вернули в ліс.

Ось як багате може допомогти повстанцям малий героївський хлопча.

Як бачимо, не ліс тут перевага сили чи якась сильніша від ворожої зброя, чи якась, як хтось би назвав "чудо". Діють тут незламна воля, люта ненависть до ворога і жадоба пімсти. Вони клянуть борця до найнебезпечнішого чину, вони дають йому силу, снагу, ширит, - усе потрібне для перемоги.

Зброя - це знаєддя смерті, а одночасно і засіб до охорони життя. Хто хоче жити, розвиватися, хто не хоче гинуть підчас утечі, у пасивній обороні, а хоче наступати і перемагати, - мусять хотіти боротися і мусять мати зброю.

Чи маємо ми всі зброю і осирри-

наси? Чи здобуваємо їх, чи може і ті, які є марнуємо, вистрілюючи "навіват"? Скільки ж то крісів під час війни валялося, а це й тепер можна їх знайти. А скільки різних гранат, гарматних стрілен, мін по рован валяється? І ми невідомо кидємо такий дорогий матеріал у вогонь для вуку. Кожен з нас мусить пам'ятати, що зближається час розвалу т. зв. ССРСР і тоді такими стрільними і мінами можна буде підірвати цілий більшерницький магазин, міст, залізницю чи що інше. Тоді і гук і користь буде! Не чекаймо поки українські повстанці усіх наших ворогів переб'ють, бо тих ворогів, як мряки. Верімося самі до роботи, готуймося самі стати на зміну братам повстанцям. Але цього не зробимо голими руками. До цього треба мати зброю. Тож не дармуємо! Добуваймо зброю так, як її погеройськи здобував безстрашний кмітливий "Вир" те здобувають тисячі інших повстанців. Ставляймо всі в лави борців за волю України!

ОЛAVA ПОВСТАНОЇ ВЕРОЇ

(Оїв від Унесви)

Большевицько-німецький фронт відкотився далеко на захід. На цих землях розгорілась боротьба між червінним боротьбом українського народу з російсько-більшевицькими окупантами. Московські зрадники кинули до боротьби проти наших збройних загонів цілі ери військ НКВД.

Один з загонів УНА-"Десона", під командуванням командирів "Іструба", вирушив у рейс до Львівщини. Під час свого рейсу загін зникнув на своєму шляху від большевицької адміністрації та знів багатьох посідких боїв з большевиками. Одним з найбільших боїв, які знів цей загін, був оїв з військами НКВД від селом Унів, Черемшлянського р-ну, Львівської області.

Вечером 29 вересня 1944 р. наша розвідка донесла, що большевицькі скупчують свої сили в Черемшлянах. Д-р "Іструба" зарядив поготівля. Раною отже донесли, що до Унесви приїхало декі сотні большевиків. В

тому напрямі вилетіло дві засідки з снай по дві чоти. Одна засідка потрапила на більшовиків, які розстрілюючи наступали на ліс. Відбивши дві більшовицькі втаки, вона відступила на лінію оборони цілого загону. Остатні розвідники, що повернули з'ї сім: Муні, Словіта і Ікторів довели, що більшовики поросили застави на всіх дорогах і беруть загін в оточення.

Головний удар більшовики вели зі сторони Унева. Тут вони наступали все новими і новими силами, які палили від вогню наших кулеметів. Перед полуднем привезено з бойової лінії перших ранених, між ними і ескадрного політвиховника "Олімпа", який в наслідок важкої рани в грудях помер. Більшовики підвозять свіжі сили з Червоної Армії і при допомозі танків знову атакують повстанців. Повстанці завзято і успішно відбивають атаки більшовиків.

На лісовій просіці здержує більшовицьку піхоту вогнем свого "Кольта" розвідник "Лозк". Його мус-

кулясті руки справно повертають на трицілку важке тіло "Кольта", а насхибне око тільки глядить за рухом більшовиків. За кожним разом, коли запримітить підозрілий рух, він натискає слуховий механізм і кулемет несе верогові смерть.

Раптом його вухо зловляло серез загального гуку і тріскоту боєвий звук.

-- Танки! - скрикнув він амуніційному. - Давай броньобійні набой!

Амуніційний метнувся до другого і вмить подав "Бовнові" скриньку блискавичних набой.

-- Урра-а-а! - дико зверзали більшовики і, чуючи за плечами допомогу сталевих потворів, минулись на повстанців.

-- Три-та-та-та!... Т-р-р-р... - дрібно і скоро гавкає, витягнувши довгу шню вперед, кулемет "Кольт".

Більшовики дико верзять. Недобігни до повстанців, запертають... Чути лише прокльони, крики й зойки. Багато з них вже і не вертається... Вони спокійно лежать пропиті повстанчими кулями. Інші конвульсій-

но корчаться і благають помочі. Та це ж не кінець. З-поза дерев вириває танк. Стріляючи і ламаючи на своїй хорозі дерева, він суве на ліве крило повстанців. Войовий "Вовк" не розгублюється. Він вмиль зрядив кулемет вожовлен-том бронейийних набоїв і вже веде вогонь по танкові.

"Лити збоку, по задній частині і щілинах..." - пригадується йому слова з вишколу і він веде так вогонь по танку, немов сталевими осами кусає його.

Танк став... Стихло гарчання його мотору. Він, немов в передсмертних судорогах, здригнувся від двох стрілів з його гарматки, плюнув кілька разів кулеметним вогнем і задога, під обстрілом "Вовка" опустила його.

-- А, підбиві!... Подати по лінії: танка підбиві - радісно гукла "Вовк".

Тимчасом бодьленики обстрілюють досить цільно наші табор гренатометами. Одно стрільно поранило кількох повстанців з обслуги

нашого гранатомета. Повстанці відповіли більшовикам з трьох 88 мм гранатометів.

Впродовж цілоденного бою більшовики провели 22 наступи, які закінчились об нашу оборону і не принесли ворогові жодної користі.

Вечером к-р "Метрус" дав наказ від'їздитися від більшовиків і вийти з оточення. Під покровом ночі фіри з раненими і табір почали від'їздити на північний схід, а в год. 24-ій відійшли неестеречно для ворога зійшли зі станових і рушили за табіром.

Наші втрати за цілоденний бій 17 вбитими і 25 раненими. Втрати ворога - 200-250 вбитими.

Другого дня загін став на короткий відпочинок в лісі коло с. Пнятин, Перемишлянського р-ну. Повстанці, змучені цілоденним боєм і 10-годинним маршем, відпочивали. Під час обіду розвідка донесла, що до Пнятина приїхали більшовицькі танки. К-р "Метрус" дав наказ до відходу.

За лісом на залізничній шляху

Большевицькі танки перетяли загонні дороги. Повстанці завернули до лісу і зняли оборону. Большевицькі танки вперто просуваються до лісу, засипавши повстанчу оборону вогнем і залізом.

В цьому грізному моменті к-р "Яструб" стрілами з протитанкового криса підбив один танк та примусив інші танки не під'їздити до лісу. Цим героїським вчинком к-р "Яструб" врятував повстанців від великих жертв, а то й розбиття загону.

Повстанці видержали в обороні до вечера і вечером відв'язались від ворога. Вони зробили це так вміло і неостережно для большевиків, що ті ранком почали наступати з двох сторін на це місце. Розпочався бій між самими большевиками, який тривав кілька годин і приніс їм багато втрат.

В обох цих боях брало участь понад 1000 большевиків. Загальні втрати їх - 558 вбитих і ранених. Наші втрати з другого бою - 7 вбитих і 3-ох ранених.

Бій під Уневом - це одна блис-
куча перемога нашої зброї над
російсько-більшевицькими бандами.
Перемогу це здобули повстанці під
вільним командуванням К-ра "Чотру-
ба". А безмежний завзяття ге-
роїстном їх самих - відзначити все-
ціло Великої Справі визволення
України.

ЯК БОЮТЬСЯ ДНІ ДРУГІ
З РОСІЙСЬКО-БОЛЬШЕВІЦЬКИМИ
ОКУПАНТАМИ

В с. Турнячє, Скала-Подільсько-
го р-ну в кінці 1946 р. школярі
спалили більшевицький клуб.

В с. Бутроминці, Ілустекського
р-ну, учитель розповідав на уроці
учням 3 класу про брідати і замоч-
ке життя в ССРР, а зокрема в УССР.
Тоді один з учнів спитав: "Або то
воєво правда, проноу учителя, во там
у вєдих книжках пишуть?". Учителя
заманься і керестав розказувати, а
мік школярами запанував весєлий
настрій.

В м.Грудні 1946 р.вс.Устечко, Глушенського р-ну большевика арештували в школі деяких учнів. Підчас допитів їх били та, нічого не довідавшись, відпустили. Коли діти відійшли подальше від приміщення гарнізону почали співати:
"На горі пироги, на долину каше,
Утікайте, москалі, Україна наша!"

В с.Цигани, Скала-Подільського р-ну учні дуже добре стріляють з малокаліберного кріса. Вони повибивали "вождям" очі, стріляючи з фльоберта до портретів, як до цілі. Про них висловлюється місцевий воєнрук ось як: "Ми їх обучаем, а после того они все найдут в бандіти".

В с.Іванків, Скала-Подільського р-ну, директор школи приніс до класу портрет Сталіна та закликав його на столі. Учні обступили стіл з портретом, а один з них сказав: "Файний батько, тільки має зарідки вуса та задовго живе" і підмалював вуса чорнилом.

В с. Шивків, Замісцького р-ну, учні 3 класу запитали учительку, чому не моляться в школі, як колись. "Бладе заборонили" - відповіла учителька. По закінченні уроку учні самі похоронились та відспівали гімн: "Не померла Україна...".

В с. Велюківці, Замісцького р-ну, сільська молодь вивадила бібліотеку в Сольмешинському клубі.

В с. Велюківці, Замісцького р-ну один з учнів ударив директорку школи за те, що вона насильно намагалась звільнити його з піонерів.

ЛЕ. 15 ДОБРІ МАТИ СТАРШОГО БРАТА

Учитель у советській школі глумачить дітям про те, що російський народ - це "старший брат", "опікун" і "визволитель" українського народу.

-- Хто з вас, діти, - каже він, - має старшого брата, той знай, що старший брат завжди сильніший, розумніший, він завжди опікується молодшим братом. Коли хтось хоче добудь у мо-

одного відібрати, то він не дозволить, коли молодший брат попаде в якусь біду, то він його визволить з неї. Так ото і російський народ спікується своїм молодшим братом-українським народом. Вчителі діти, як то добре мати старшого брата!

А щоб діти ще краще зрозуміли, яку то користь має український народ від свого "старшого брата", вчитель пробус не пояснити їм на близьких для них прикладах:

-- Ти, Никольцю, маєш старшого брата?

-- Маю, - неохоче відповідає Никольцю.

-- Розкажи нам..., який твій старший брат розумний, як він обікується тобою і визволяє тебе з біди.

-- Мій старший брат, - починає Никольцю, - великий. Але тато кажуть про нього: "Меликий аж до неба, а дурний, як не треба!". Він мій завжди спікується... Раз мама дала мені кусок ковбаси... Я їв її на вулиці, з Федосьчин Андрій

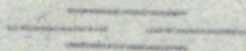
вдідорав від мене. Я почав плакати... мій старший брат почув, розпитав, чого я плачу, догнав Андрія, вдідорав від нього ковбасу і... з'їв сам... мій старший брат завжди мене визволяє... Раз мене тато били за те, що я не хотів іти до школи, бо мене боліли ноги. То мій старший брат заступився за мене перед татом, казав: "Годі бити тав малу дитину!". А як тато пішли в поле, то він мене послав аж у друге село по татом. А коли я почав перечитися, до мене болить ноги, то він так мене справ, до не й досі синяки маю!

Так ото і російський "старший брат"... - хотів закінчити микольцьо своє словіцями, але:

-- Досить, досить! Сідай! - пересий йому учитель.

І вже сідаючи таки хітнув микольцьо:

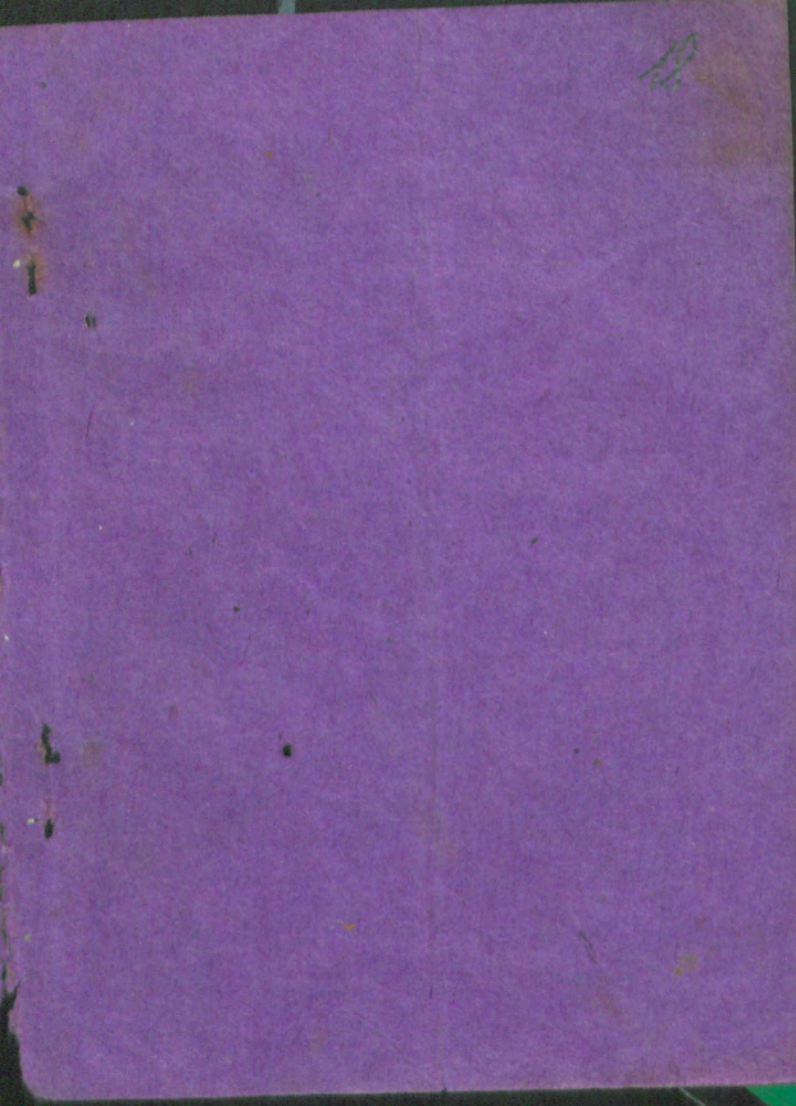
-- Як то добре мати старшого брата!

ВНІ ДРУЗІ

Журнал "Вні друзі" видають під-
пільники-революціонери. Ти догаду-
єся, як у підпіллі тяжко жити, а
тим більше працювати. Доби купити
папір для журналу, написати для
нього віршик чи статтю, надруку-
вати його і рознести по всій ук-
раїні, підпільники покладають ба-
гато праці, наражають своє життя,
жандармуй тому цей журнал! Прочитай
його уважно! Передумай прочитане.
Коли чогось не зрозумів, розпитай
старших. Перейми собі все те, що
треба запам'ятати і вивчи напам-
ять. Читай журнал так, щоб ніх-
то не бачив. Ховай його перед во-
рогом. Не затримуй в себе довго.
Журналів є мало, а треба, щоб їх
всі прочитали. По використанні,
підкинь журнал своєму другові,
але так, щоб він не знав, хто це
зробив. Чекай на друге число жур-
налу.

СЛАВА УКРАЇНІ! — ГЕРОЇМ СЛАВА!

ЗАСВІДЧУВАЛЬНИЙ НАПИС СПРАВИ № _____

У справі (розділі опису, закінченому описі) підшито і пронумеровано 18 19 аркушів;

(Свідок/свідки)
у тому числі літерні номери 90;

пропущені номери _____
+ аркушів внутрішнього опису _____

аркуші № 18 - чистий

Особливості фізичного стану та формування справи	Номери аркушів
1	2

Спеціаліст
Посада
20 серпня 20 18 року
(підпис)

Г. Гардана
(ініціали (ініціал імені), прізвище)